

KATY:n Syysopinto- ja virkistysmatka 12. – 18.10.2013

Lauantaina 12.10.2013 aamulla jo paljon ennen kukon laulua oli Jukka hakenut Savonlinja Oy:n bussin tallista ja toimittanut sen lisaalmeen. Sieltä lähti kyytiin noin tusina aamuvirkkua klo 03.15. Kuopiosta mukaan liittyi joukon pääosa bussin startatessa linja-autoasemalta klo 04.30. Varkaudessa, josta matka jatkui lyhyen tauon jälkeen, bussin matkustajamäärä lisääntyi vielä Varkauden jäsenillä. Joensuulaisethan saimme kyytiin jo Kuopiossa.

Helsingin Katajannokalle saavuimme Kuortissa pidetyn tauon jälkeen hyvissä ajoin ehtiäksemme Viking XPRS – laivaan. Katajannokalla mukaamme liittyi vielä kaksi matkalaista. Tuolloin listan mukainen 43 hengen matkalaisjoukko oli täysilukuinen.

Laiva saapui Tallinnaan aikataulun mukaisesti. Tuolloin matkanjohtaja Antti antoi ensimmäisen kerran myöhemmin hyvinkin tutuksi tulleen komennon; luku! Tuo komento kuului koko matkan ajan jokaisen pysähdyksen jälkeen, jossa matkustajia nousi bussista ulos. Hyvä niin, kun luku päättyi 43:een, tiedettiin, että ketään ei puuttunut. Takana oli noin 485 km plus 2½ tunnin laivamatka, ja edessä vielä lähes 600 km. Tommi asettui ohjauspyörän taakse ja ajoi sopivin välein pysähdellen Viron ja Latvian läpi Liettuan Kaunasiin, jonne saavuimme vasta n. klo 23, mutta jaksoipa osa ryhmästä vielä tutustua kaupungin yöelämäänsä.

Sunnuntaiamuna rauhallisen aamiaisen jälkeen nousimme bussiin kuulemaan Antin komentoa: luku! Edessä oli runsaan 500 km:n ajo Puolan Radomiin. Matka sujui mukavasti sopivin väliajoin pysähdellen. Välillä tankattiin kyyditettäviä ja välillä kyyditettävää bussia. Matkalla hämmästeltiin valtavaa rekkojen määrää, joka liikkui pitkin Via Balticaa. Varsovan kohdalla Tommi esitteli meille Puolan pääkaupunkia useammaltakin suunnalta – tosin vahingossa, kun ajoi yhdestä liittymästä ohi (tämänkin kiertoaajelun tarjosi Savonlinja-Yhtiöt). Saavuimme myöhään illalla hotelliin, jossa vastaavasti aamulla oli aikainen herätys. Huolimatta lyhyehköstä yöstä, ehti rytmiryhmä tutustua kaupungin yöelämään.

Maittavan aamupalan ja ”luku” - komennon jälkeen suuntasimme bussin keulan kohti Krakovan liepeillä sijaitsevaa MAN kuorma-autotehdasta. Tommi koetti olla ovela ja välttää Krakovan mahdolliset ruuhkat ja oikaista 15 km ennen Krakovaa pikkuteitä muutaman kylän läpi Krakovan itäpuolelle ja kyllähän sieltä hyvin päästiinkin, mutta muutaman kerran meinasi joillekin (myös Tommille) herätä epäily reitin toimivuudesta, kun tiet kapenivat kapenemistaan ja viimeinen ”oikopolun” pätkä ajettiin pienen pientä peltotietä pitkin. Pikkuteitä kulkiessamme ja Tommin hikoillessa, meillä kyydissäolijoilla oli oivallinen tilaisuus katsella Puolan kaunista maaseutua ja pieniä idyllisiä kyliä, joita kulkemamme pikkutiet halkoivat.

Tehtaalla jakauduimme kahteen ryhmään. Toinen jäi koulutustiloihin kuuntelemaan tehdasesittelyä ja toinen ryhmä lähti kiertokäynnille tehtaalle, jossa meille iloisenä yllätyksenä saimme luvan valokuvaamiseen. Puimme päällemme turvaliivit, sekä jalkoihimme hauskat turvakenkien kärjet. Kyseinen tehdas on kokoonpanotehdas, jonne valmiit komponentit tulevat niitä valmistavilta tehtailta; maalatut ohjaamot Itävallasta, moottorit, vaihteistot ja akselistot Saksasta. Tehokkaan logistiikan ansiosta edellä mainittujen komponenttien varastot tehtaalla ovat varsin pienet. Jokaisessa komponentissa on jo sen tehtaalle tullessa maininta siitä, minkä numeroiseen alustaan se tulee kiinnittää. Runko, johon on kiinnitetty moottori, vaihteisto ja akselistot, kohtaa tulevan ohjaamonsa kokoonpanolinjalla paikassa, jossa tuolloin vietetään hääit (saks. Hochzeit). Naispuoliset matkalaiset ihmettelivät, kuinka kuorma-autotehdas voi olla näin siisti! Tehdaskierroksen jälkeen ryhmä vaihdettiin ja saimme kuulla vuosilukuja, henkilöstömääriä, tuotantolukuja yms. kiintoisia asioita tehtaasta. Kiitokseksi isännille lahjoitimme heille Kuopiolaisen Lignell & Piispasen mesimarjalikööriä. Hienon vierailun päätteeksi nautimme vielä tehdasruokalassa kolmen ruokalajin lounaan pöytiin tarjoiltuna. Ruokailun meille tarjosi MAN ja se oli upea päätös vierailulle ja useat meistä totesivatkin, etteivät koskaan ole työpaikkaruokalassa nauttineet näin hienosta palvelusta ja ruuasta.

Seuraava kohteemme oli parinkymmenen kilometrin ajomatkan päässä sijaitseva Wieliczkan yli 700 vuotta vanha suolakaivos. Siellä meitä oli vastassa viehättävä oppaamme Kata, puolatar, joka puhui hyvää suomea. Kaivokseen laskeuduttiin pystysuoraan puista portaikkoa ensimmäiset 65 metriä (vastaa yli 20 kerroksista kerrostaloa). Siitä alkoi noin kolmen kilometrin mittainen kierros pitkin kaivoskäytäviä. Välillä oli isoja saleja maalauksineen ja veistoksineen, jotka kertoivat menneistä ajoista ja tuotantomenetelmistä. Koko ajan menimme enemmän tai vähemmän alaspäin. Syvyyksissä oli mm. iso kirkko, joka oli louhittu yli sadan metrin syvyyteen. Matka päättyi n. 135 metrin syvyyteen, josta tulimme hisseillä ylös. Kaivos, jossa on käytäviä noin 300 kilometriä, on yksi Unescon maailmanperintökohde. Se on yksi maailman vanhimmista suolakaivoksista ja tuotti suolaa yhtäjaksoisesti 700 vuotta 1300-luvulta aina vuoteen 2007 saakka. Siellä vieraillee vuosittain yli miljoona kävijää. Kaivosvierailun jälkeen siirryimme Krakovaan ja aloitimme omatoimisen kaupunkiin tutustumisen.

Maukkaan aamupalan jälkeen lähdimme Kata-oppaamme kanssa kiertämään kauniin Krakovan vanhaakaupunkia. Krakova on Puolan toiseksi suurin kaupunki. Asukkaita on yli 750.000. Kaupunki on perustettu 5.6.1257; ikää kaupungilla on siis 756 vuotta. Krakova on selvinnyt toisesta maailmansodasta lähes vahingoittumattomana. Vanhankaupungin muurien sisäpuolella, kuten ulkopuolellakin oli paljon nähtävää. Näimme mm. Wawelin linnan, Verkahallin ja Marian kirkon, sekä Euroopan vanhimpiin lukeutuvan Krakovan yliopiston, joka on perustettu jo vuonna 1364 – noin 650 vuotta sitten. Kaikkialla voi aistia vuosisatoja vanhan tunnelman, jota oli tullut ihmettelemään ja kuvaamaan runsaasti muitakin turisteja, kuin me Autoteknilliset. Aikataulumme vain oli niin tiukka, ettei ostoksille juurikaan jäänyt aikaa. Sitten takaisin hotellille huoneiden luovutukseen ja bussille.

Luvunlaskun jälkeen puoliiltapäivän suuntasimme auton keulan kohti Auschwitz-Birkenau keskitysleiriä, josta osa on museoitu. Jo parkkialueella näkyi kuinka suosittuun turistikohteeseen olimme tulleet. Siellä oli kymmenittäin turistibusseja ja kaikki paikat täynnä eri kansallisuksia edustavia turisteja. Vierailu tapahtui jälleen Katan opastuksella; kaikilla oli kuulokkeet, joista kuulumme oppaan selostuksen selkeällä suomen kielellä. Vierailun jälkeen bussiin saapui hiljaista väkeä ja useat totesivat, että paikan kauheudesta huolimatta (tai juuri siitä syystä) jokaisen pitäisi kerran elämässään siellä vieraila. Hyvästeltyämme Katan, ajoimme 400 km:n pikataipaleen Poznaniin, jossa majoituimme upeaan hotelliin

ja aloitimme iltaelämän kukin omaan tahtiin.

Seuraavana päivänä, keskiviikkona, matka jatkui aamupalan ja luvunlaskun jälkeen MAN linja-autotehtaalle. Täälläkin meidät otettiin ystävällisesti vastaan – ensimmäiseksi tarjolla oli kahvia ja virvoitusjuomia. Asiaankuuluvan ”kalvosulkeisen” jälkeen pääsimme kävellen kiertämään kookkaaseen tehdashalliin. Näimme kuinka nykyaikainen linja-auto valmistuu hyvin pitkälti käsityön voimin suuressa kokoonpanotehtaassa, jonne komponentit tulevat niitä valmistavilta tehtailta. Muun muassa linja-auton korin seinä- ja kattoelementit tulivat rekoilla kokoonpanolinjan alkupäähän. Tehtaalta valmistuu kaksi- ja kolmeakselisia, sekä nivelbusseja kaupunkiliikenteeseen ja uutena tuotteena myös lähiliikenneautoja. Isäntämme olivat kanssamme mukavan kiireettömiä. Kun tehdaskierros oli saatu päätökseen, palasimme uudelleenkatetun kahvi- ja virvoitusjuomapöydän ääreen. Tuolloin oli mahdollisuus vielä esittää kysymyksiä tehdaskäyntiin liittyvistä asioista. Täälläkin luovutimme isännillemme kiitokseksi Kuopiolaisen Lignell & Piispasen mesimarjalikööriä.

Hienon tehdasvierailun jälkeen olikin sitten vain vajaat 600 kilometriä Saksan Travemüнден ja laivaan. Aikataulumme näytti, että meille jäisi noin kaksi tuntia aikaa käydä tutustumassa Lyypekkiiin. Toisin kuitenkin kävi. A1-tiellä vähän ennen Lyypekkiä saimme kokea perinteisen saksalaisen ruuhkan (saks. Stau), kun rekka oli kaatunut moottoritille. Jonotimme ruuhkassa lähes kaksi ja puoli tuntia. Onneksi Martikaisen Mikko valitsi mukanamme olevista elokuvista ajanvietettä ja ruuhkassa istuminen kului mukavasti elokuvia katsellen. Lyypekkiiin emme ruuhkasta johtuen päässeet, mutta Travemunden satamaan saavuimme ihan aikataulussa ja ostoksetkin ennätettiin tehdä ennekuin siirryimme laivaan oman bussimme kyydissä. Finnlinesin laiva lähti yöllä kolmen aikaan ja siihen mennessä meistä useimmat olivat jo simahtaneet yöpuulle.

Torstaipäivä kului leppoisasti merellä, vaikkakin tuulta oli Itämerellä sen verran, että laiva kiersi Gotlannin saaren sen länsipuolitse. Iltapäivällä kokoonnuimme ravintolasaliin nauttimaan sponsoreidemme kustantamat kakkukahvit asiaankuuluvine kuohujuomineen sekä keskustelemaan matkan kokemuksista ja tuntemuksista. Monien tekemien havaintojen mukaan hämmästelimme Puolassa teiden varsilla nähtyjen muistomerkkien ja ristien määrää. Ne kertoivat osaltaan kehittymättömästä liikennekulttuurista. Keskusteluissa nousi myös esiin naisten mukanaolo matkalla. He kokivat matkan aikataulun hieman liian kireäksi, mutta kuitenkin matkan kokonaisuudessaan onnistuneeksi. Yllätyksenä miehille, jopa tehdasvierailut olivat naisille mieluisia. Muutoinkin matkalaisten tuntemukset olivat pääsääntöisesti positiivisia ja kaikki kiittelivät kilvan niin matkanjohtaja Anttia, kuin kuljettajaamme Tommia, joka jaksoi aina vain olla kaikille ystävällinen ja hymyilevä.

Matkamme järjestelyistä suurin kunnia lankeaa edellä mainituille Antille ja Tommille. Matka-Mainio Oy hoiti matkamme käytännön järjestelyt. Vesa Roponen ja MAN ansaitsevat suuret kiitokset järjestämistään vierailukohteista tarjoiluineen. Onnistunutta matkaa olivat tukemassa A-Vakuutus Oy, Handelsbanken Kuopion konttori, Piirila Oy sekä Wihuri Tekninen kauppa.

Muistiin kirjoitteli Vesa Hellevo

P.S

Kuvia reissussa otettiin runsaasti ja niitä lähetettiin Kuopioon ja lissalmeen. Eli matkakuvat löytyvät osoitteista;
<http://ysaty.fi/albumi/puolanmatka/> ja
<http://katy.fi/albumi/matkat/syysopinto-javirkistysmatka2013puola/>